

Altar Major de Santa Maria de Palau-solità

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Santa Maria de Palau-solità. Pl. de Santa Maria, 2, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.58405
Longitud: 2.16922
UTM Est (X): 430750
UTM Nord (Y): 4603929

Classificació

Número de fitxa 08156 - 79
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Gòtic Modern
Segle XVI
Autoria de l'element: Mestre de Xàtiva / Artés / Borbotó
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Les pintures es troben en mal estat de conservació.
Protecció Física
Observacions protecció: A l'interior de l'església.
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Bisbat de Terrassa
Fitxes associades:
[Santa Maria de Palau-solità](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 20/06/2018 - 02:00

Descripció

L'Altar Major de l'església parroquial de Santa Maria de Palau-solità és d'estil gòtic tardà, realitzat a principis del segle XVI.

El conjunt pictòric està format per taules d'artistes diferents, d'estil desigual, però de cronologia propera. Les escenes dels carrers tenen coherència iconogràfica.

Les quatre taules que representen les escenes de l'Adoració dels pastors, l'Adoració dels Reis o Epifania, l'Ascensió i la Pentecosta han estat atribuïdes tradicionalment al Mestre d'Artés. Es troben situades a la zona intermèdia i inferior dels laterals.

El conjunt és completat amb el Calvari, l'Anunciació i la Resurrecció, d'autoria diferent a l'anterior. Es troben situades a la part superior dels carrers laterals i el Calvari a l'espina.

El banc presenta dues escenes de la Passió (el petó de Judes i camí del Calvari). Té un sagrari amb Crist i, als extrems, les imatges de Sant Pere i Sant Pau.

Observacions:

Titularitat privada; accés públic.

Història

Segons testimonis de les visites pastorals (Arxiu Diocesà de Barcelona), el 14 d'abril de 1511, el visitador Jaume Valls mana fer un bon retaule per a l'altar major en un termini de dos mesos. L'execució fou impossible amb tan poc temps. I quan dos anys més tard, el 5 d'octubre de 1513, ve el visitador Andreu Pujalt, troba l'altar major de la mateixa manera que en la precedent visita. Insisteix que s'ha de fer el retaule; el termini que dóna és d'un any. Creiem que es construí en aquest temps assignat, ja que en la visita del 3 d'abril de 1519 se'ns parla de "l'altar major decent" i en visites posteriors es parla del retaule pintat (MARTÍ BONET, J.M., 2010:21-22).

Durant la guerra civil de 1936-1939 la Generalitat de Catalunya salvà l'esmentat retaule i viatjà a París en una exposició. L'any 1940 fou retornat a la parròquia.

Bibliografia

CEBRIÁN i MOLINA, J. Ll.; NAVARRO i BUENAVENTURA, B. (2014) "Les taules del mestre de Xàtiva/Artés/Borbotó a l'església de Palau-solità". Terme, 29. Terrassa: Centre d'Estudis Històrics de Terrassa, p. 107-115.

ESPAÑOL BERTRAN, F. "El retaule de Palau-solità". Naixement.

GILBERT, P. (1975) Palau Solitar: títol de Glòria. Barcelona: Ed. Escudo de Oro.

MARTÍ BONET, J.M. (2010) "Retaule major de Santa Maria de Palau-Solità". Taüll, 29. Barcelona:

SICPAS (Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya), p.21-22.

